

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним поданням 54 народних депутатів України
щодо відповідності Конституції України (конституційності)
Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік»

м. Київ
14 червня 2011 року
№ 18-у/2011

Справа № 2-20/2011

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,

Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича — доповідача,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 54 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» від 23 грудня 2010 року № 2857-VI (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 7-8, ст. 52).

Заслухавши суддю-доповідача Ткачука П. М. та дослідивши матеріали конституційного подання, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В:

1. Суб'єкт права на конституційне подання — 54 народних депутати України — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), Закон України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» від 23 грудня 2010 року № 2857-VI (далі — Закон) в цілому. Він вважає, що при прийнятті Закону порушено передбачену Конституцією та законами України процедуру його «внесення, розгляду та ухвалення».

Автори клопотання стверджують, що порушення цієї процедури полягає в тому, що проект Закону був поданий Урядом України до парламенту пізніше строку, передбаченого частиною другою статті 96 Конституції України, частиною другою статті 153 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» від 10 лютого 2010 року № 1861-VI (далі — Закон про Регламент), та «частиною другою статті 37 Бюджетного кодексу України від 21 червня 2001 року № 2542-III».

Народні депутати України вказують, що при прийнятті Закону не дотримано також вимог Закону про Регламент стосовно проходження законопроектом трьох читань. Вони стверджують, що це суперечить статтям 6, 75, частині п'ятій статті 82 Конституції України.

Суб'єкт права на конституційне подання вважає, що при прийнятті Закону порушено частину четверту статті 76, частину третю статті 84 Конституції України. Кількість народних депутатів України, присутніх у сесійній залі під час голосування за Закон, була меншою за кількість голосів, поданих за його прийняття, що

свідчить про те, що народні депутати України, які перебували у залі, голосували картками інших депутатів.

У конституційному поданні вказується також на невідповідність статтям 6, 19, 92, 95 Конституції України окремих норм Закону, якими Кабінету Міністрів України та Міністерству фінансів України надано право вирішувати питання, що підлягають законодавчому врегулюванню, а саме:

— дозволити компенсувати ненадходження коштів від джерел фінансування одного типу коштами від джерел фінансування іншого типу з відповідним коригуванням граничного обсягу державного боргу (стаття 8);

— встановлювати порядок та умови надання державних гарантій для забезпечення виконання боргових зобов'язань за запозиченнями суб'єктів господарювання — резидентів України державного сектору економіки (стаття 9);

— здійснити випуск облігацій внутрішньої державної позики з подальшим придбанням у державну власність в обмін на ці облігації акцій додаткової емісії Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» з наступним коригуванням Міністерством фінансів України відповідних показників фінансування, встановлених додатком № 2 до Закону, та граничного обсягу державного боргу, визначеного статтею 8 Закону (стаття 31);

— здійснити випуск облігацій внутрішньої державної позики понад обсяги, встановлені в додатку № 2, в сумі до 5.000.000 тис. гривень для кредитування Аграрного фонду з правом коригування граничного обсягу державного боргу, визначеного статтею 8 Закону, та збільшення Міністерством фінансів України відповідних показників фінансування та кредитування державного бюджету, встановлених у додатках № 2 і № 4 до Закону (стаття 32);

— встановлювати порядок та забезпечити згідно з ним безоплатну передачу квартир, які придбані Державною іпотечною установою відповідно до актів Кабінету Міністрів України та знаходяться на її балансі, визначеним урядом органам з відповідним коригуванням статутного капіталу Державної іпотечної установи (стаття 30);

— встановлювати порядок та приймати рішення щодо придбання акцій банків, надання їм фінансової допомоги або щодо заходів з їх приватизації (там, де держава брала участь у капіталізації) за рахунок випуску облігацій внутрішньої державної позики чи від державних запозичень, здійснених понад обсяги, встановлені додатком № 2 до Закону, з правом відповідного коригування граничного обсягу державного боргу, визначеного статтею 8 Закону, та правом Міністерства фінансів України коригувати на обсяг випущених державних облігацій України, суму державних запозичень та витрат відповідні показники фінансування, видатків державного бюджету понад обсяги, затверджені в додатках № 2 та № 3 до Закону (стаття 33).

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у цій справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України процесуальної Ухвали від 7 червня 2011 року про відмову у відкритті конституційного провадження на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» поставлені в конституційному поданні питання повинні бути підвідомчі Конституційному Суду України (стаття 13); у конституційному поданні має зазначатися правове обґрунтування тверджень щодо неконституційності правового акта або окремих його положень (пункт 4 частини другої статті 39); предметом розгляду Конституційним Судом України може бути конституційне подання, в якому викладаються аргументи і стверджується про неконституційність законів, інших правових актів Верховної Ради України, актів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим (частина перша статті 71). Однак у конституційному поданні таких вимог не дотримано.

Народні депутати України не навели правових обґрунтувань тверджень щодо порушення конституційної процедури розгляду, ухвалення або набрання чинності Законом, що передбачено частиною першою статті 152 Конституції України. Автори клопотання вказують на недотримання Кабінетом Міністрів України строку подання проекту закону про Державний бюджет України на 2011 рік до Верховної Ради України, що не стосується конституційної процедури його розгляду, ухвалення або набрання ним чинності.

Стосовно посилань на порушення процедури розгляду Закону (прийняття його у другому, а не у третьому читанні), передбаченої Законом про Регламент, то тут народні депутати України, по суті, ставлять питання про перевірку на законність цієї процедури, що не належить до повноважень Конституційного Суду України (стаття 14 Закону України «Про Конституційний Суд України»).

Автори клопотання стверджують, що при прийнятті Закону у Верховній Раді України присутні народні депутати України голосували за інших, однак юридично значимих документів щодо встановлення такого факту ними не надано. Не надходило матеріалів про порушення процедури розгляду і голосування при прийнятті Закону у парламенті і до Апарату Верховної Ради України.

У конституційному поданні не наведено правового обґрунтування тверджень про неконституційність положень Закону стосовно надання ним Кабінету Міністрів України і Міністерству фінансів України повноважень регулювати відносини, пов'язані зі здійсненням державних витрат.

Невиконання суб'єктом права на конституційне подання вимог пункту 4 частини другої статті 39, частини першої статті 71 Закону України «Про Конституційний Суд України» стосовно наведення правового обґрунтування тверджень та аргументів щодо неконституційності правового акта, а також порушення народними депутатами України питань, непідвідомчих Конституційному Суду України, є підставами для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 14, 39, 45, 50, 71 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

У Х В А Л И В :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 54 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» від 23 грудня 2010 року № 2857-VI на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України», та невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ